

АНАЛІЗ РЕГУЛЯТОРНОГО ВПЛИВУ
до проєкту постанови Кабінету Міністрів України
«Про затвердження критеріїв, за якими оцінюється ступінь ризику від
провадження господарської діяльності суб'єктами господарювання у сфері
державних резервів та визначається періодичність проведення планових
заходів державного нагляду (контролю) Державним агентством з
управління резервами України»

I. Визначення проблеми

Відповідно до статей 5 та 16 Закону України «Про державні резерви», Державне агентство з управління резервами України (далі — ДАУР) є центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у цій сфері та здійснює державний нагляд (контроль) за формуванням, зберіганням, освіженням та відпуском матеріальних цінностей державних резервів.

Статтею 5 Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» встановлено, що орган нагляду визначає критерії оцінки ступеня ризику від провадження господарської діяльності. Саме на підставі цих критеріїв встановлюється періодичність проведення планових заходів державного нагляду (контролю).

На сьогодні критерії оцінки ступеня ризику у сфері державних резервів, а також відповідна періодичність проведення планових заходів державного нагляду (контролю) не визначені.

За відсутності затверджених Кабінетом Міністрів України критеріїв ДАУР позбавлене законних правових підстав для планування та проведення планових перевірок суб'єктів господарювання. Це призводить до виникнення критичних ризиків настання негативних наслідків.

Існуючий нормативно-правовий механізм орієнтований на функціонування системи в мирний час і передбачає стандартні тривалі процедури погодження та реалізації майна. В умовах воєнного стану, дефіциту енергоресурсів та реальної загрози техногенних інцидентів чинні інструменти є неефективними. Збереження чинного стану регулювання створює системні ризики для державного сектору.

Суб'єкти господарювання (відповідальні зберігачі) перебувають в умовах правової невизначеності щодо механізмів оцінки їхньої діяльності.

Кількість відповідальних зберігачів, які провадять господарську діяльність у сфері державних резервів і утримують матеріальні цінності державного резерву, станом на 22.07.2026 становить 12 суб'єктів господарювання.

Кількість випадків виявлених порушень вимог законодавства у сфері державних резервів за результатами заходів державного нагляду (контролю) за останні 5 років — не визначається, оскільки заходи планового державного нагляду (контролю) ДАУР раніше не здійснювалися у зв'язку з первинним запровадженням цієї функції.

Сума виявлених нестач та втрат (псування, погіршення якості) матеріальних цінностей державних резервів — офіційна статистика за

результатами заходів державного нагляду відсутня через відсутність правових підстав для проведення перевірок у попередні періоди.

За відсутності затверджених критеріїв оцінки ступеня ризику ДАУР не має можливості сформувати річний план проведення планових заходів державного нагляду (контролю), оскільки періодичність таких заходів прямо залежить від віднесення суб'єкта господарювання до відповідного ступеня ризику.

Проблема не може бути розв'язана за допомогою ринкових механізмів, оскільки вона стосується реалізації державою функції нагляду (контролю) за збереженням стратегічних матеріальних ресурсів і не регулюється попитом та пропозицією. Проблема не може бути розв'язана і за допомогою чинних регуляторних актів, оскільки жоден із них не містить критеріїв оцінки ступеня ризику та періодичності планових заходів державного нагляду (контролю) саме у сфері державних резервів.

Суспільство (громадяни) зазнає ризиків через потенційну загрозу національній безпеці у разі нестачі стратегічних матеріальних ресурсів.

З метою усунення цієї правової прогалини ДАУР розробило проєкт постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження критеріїв, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності суб'єктів господарювання у сфері державних резервів і визначається періодичність проведення планових заходів державного нагляду (контролю) Державним агентством з управління резервами України». Прийняття проєкту акта дасть змогу встановити чіткі критерії оцінки ризиків та визначити періодичність проведення планових перевірок суб'єктів господарювання.

Основні групи (підгрупи), на які проблема справляє вплив:

Групи (підгрупи)	Так	Ні
Громадяни	+	–
Держава	+	–
Суб'єкти господарювання	+	–
у тому числі суб'єкти малого підприємництва	–	+

II. Цілі державного регулювання

Ціллю прийняття регуляторного акта є забезпечення збереження, належної якості, безпечності та наявності матеріальних цінностей державних резервів.

Прийняття цього регуляторного акта здійснюється з метою встановлення чіткого визначення критеріїв оцінки ступенів ризику від провадження господарської діяльності у сфері державних резервів, що дозволить забезпечити прозорість взаємодії держави з суб'єктами господарювання.

Головним завданням затверджених критеріїв є не фіксація порушень чи збільшення кількості перевірок, а превентивне забезпечення збереження, належної якості, безпечності та фізичної наявності матеріальних цінностей державних резервів (зокрема зерна, палива, продовольчих товарів тощо).

Забезпечення виконання суб'єктами господарювання (відповідальними зберігачами та резервантами) встановлених правил і технологічних стандартів

утримання державного майна з метою недопущення його псування чи втрати споживчих властивостей.

Встановлення чіткої та прогнозованої періодичності проведення планових заходів державного нагляду (контролю) Державним агентством з управління резервами України залежно від об'єктивно визначеного ступеня ризику (високого, середнього або незначного).

Створення надійного правового підґрунтя для постійного наповнення та підтримання державного резерву в повній готовності, що гарантує захист інтересів держави та суспільства у разі виникнення кризових ситуацій.

III. Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей

1. Визначення альтернативних способів

Альтернативні способи досягнення цілей державного регулювання визначено новоствореним відділом державного нагляду за дотриманням законодавства у сфері державних резервів ДАУР на виконання вимог статті 16 Закону України «Про державні резерви» та Положення про Агентство. За результатами аналізу нової законодавчої бази та з метою формування первинного організаційно-правового механізму реалізації контрольних повноважень відділом сформовано наведені нижче альтернативи.

Вид альтернативи	Опис альтернативи
Альтернатива 1: Залишення існуючої на даний момент ситуації без змін	Залишення ситуації без змін призведе до подальшого порушення вимог статті 5 Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності». Відсутність контролю неминує призведе до погіршення якості продукції, виникнення нестач і, як наслідок, створить пряму загрозу національній безпеці та продовольчій безпеці держави.
Альтернатива 2: Прийняття регуляторного акта	Прийняття проекту акта дозволить у повному обсязі встановити чіткі критерії оцінки ризиків та визначити періодичність проведення планових перевірок суб'єктів господарювання. Це дозволить державі забезпечити наповнення та зберігання матеріальних цінностей.
Альтернатива 3: Часткове (вибіркове) регулювання	Запровадження критеріїв оцінки ступеня ризику лише для окремих категорій суб'єктів господарювання (наприклад, лише для відповідальних зберігачів нафти і нафтопродуктів) або із застосуванням спрощеного набору показників ризику. Альтернатива забезпечує лише часткове розв'язання проблеми, залишає поза оцінкою ризику інші категорії зберігачів, створює нерівні умови для суб'єктів господарювання та не відповідає вимозі статті 5 Закону щодо оцінки ризику від провадження господарської діяльності усіма суб'єктами.

2. Оцінка вибраних альтернативних способів досягнення цілей

Оцінка впливу на сферу інтересів держави

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
Альтернатива 1: Залишення існуючої на даний момент ситуації без змін	Відсутні. Альтернатива є неприйнятною, оскільки вона унеможлиблює належне виконання державних завдань щодо формування стратегічних ресурсів.	Виникають значні матеріальні та фінансові збитки для держави. Виникають приховані недостачі стратегічних запасів, що потребуватиме незапланованого виділення додаткових коштів із державного бюджету на термінове поповнення та відновлення резервів. Створюється загроза продовольчій та національній безпеці через фізичну відсутність або некондиційність накопичених матеріальних цінностей у разі виникнення надзвичайних ситуацій.
Альтернатива 2: Прийняття регуляторного акта	Забезпечення стабільності та якості стратегічних запасів. Головною метою акта є гарантування належної якості, безпечності, фізичної наявності та належного утримання продукції державного резерву. Прогнозовані (кількісні) результати: планові перевірки зосереджуються на суб'єктах високого ступеня ризику; кількість планових перевірок скорочується орієнтовно з 12 до 6–7 на рік за рахунок диференціації періодичності; для сумлінних суб'єктів навантаження зменшується у 1,5 раза; очікується поступовий перехід частини суб'єктів до нижчого ступеня ризику. Створюються умови для гарантованого захисту інтересів держави, сталого функціонування економіки та підтримання національної безпеки.	Відсутні (адміністрування здійснюється в межах наявних бюджетних призначень ДАУР — див. розділ VI).
Альтернатива 3: Часткове (вибіркове) регулювання	Часткове впорядкування контролю щодо окремих категорій суб'єктів; незначне	Проблема розв'язується лише частково; поза ризик-орієнтованим контролем

	зменшення адміністративного навантаження порівняно з Альтернативою 1.	залишаються інші категорії зберігачів, що зберігає загрозу втрати чи псування частини матеріальних цінностей та потенційні незаплановані видатки бюджету на їх поповнення.
--	---	--

Оцінка впливу на сферу інтересів громадян

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
Альтернатива 1: Залишення існуючої на даний момент ситуації без змін	Відсутні.	Ризик суттєвого зниження рівня національної безпеки, безпеки життєдіяльності та захищеності у кризові періоди через потенційну нестачу чи псування матеріальних цінностей державних резервів.
Альтернатива 2: Прийняття регуляторного акта	Гарантування стабільності та безпеки формування, зберігання та освіження матеріальних цінностей державних резервів. Забезпечення якісної продукції у разі виникнення надзвичайної ситуації. Прогнозований результат для громадян: гарантована наявність придатних до використання стратегічних запасів (зерно, паливо, продовольчі товари) для оперативної допомоги населенню у кризових ситуаціях.	Відсутні.
Альтернатива 3: Часткове (вибіркове) регулювання	Часткове підвищення рівня захищеності громадян за окремими категоріями резервів.	Зберігається залишковий ризик нестачі чи псування матеріальних цінностей за категоріями, які не охоплені критеріями оцінки ризику.

Оцінка впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання

Показник	Великі	Середні	Малі	Мікро	Разом
Кількість суб'єктів господарювання, що підпадають під дію регулювання, одиниць	12	0	0	0	12
Питома вага групи у загальній кількості, відсотків	100 %	0	0	0	100 %

* за даними державного резерву станом на 22.07.2026

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
Альтернатива 1: Залишення існуючої на даний момент ситуації без змін	Практично відсутні. Тимчасова відсутність планових заходів державного нагляду (контролю) має короткостроковий характер і не є реальною вигодою, оскільки супроводжується правовою невизначеністю та ризиком посилення позапланового контролю.	Правова невизначеність; ризики раптового посилення позапланового контролю за скаргами чи іншими підставами.
Альтернатива 2: Прийняття регуляторного акта	Впровадження прозорості бальної системи; зменшення частоти перевірок у 1,5 раза для сумлінних суб'єктів господарювання; прогнозоване скорочення загальної кількості планових перевірок орієнтовно з 12 до 6–7 на рік; можливість переходу суб'єкта до нижчого ступеня ризику за відсутності порушень.	Незначні витрати робочого часу працівників суб'єкта господарювання на підготовку документів, супровід посадових осіб під час планових перевірок та ознайомлення з проектом акта (у межах звичайного робочого часу). Орієнтовний розрахунок наведено згідно з додатком 2 до Методики (див. таблицю нижче).
Альтернатива 3: Часткове (вибіркове) регулювання	Прозорість контролю для окремих категорій суб'єктів; часткове зменшення навантаження.	Нерівні умови для суб'єктів господарювання; збереження правової невизначеності для категорій, не охоплених критеріями.

Витрати на одного суб'єкта господарювання великого і середнього підприємництва, які виникають внаслідок дії регуляторного акта (згідно з додатком 2 до Методики)

№	Витрати	За перший рік, грн	За п'ять років, грн
1	Витрати на придбання основних фондів, обладнання та приладів, сервісне обслуговування, навчання/підвищення кваліфікації персоналу тощо	0	0
2	Податки та збори (зміна розміру податків/зборів, виникнення необхідності у сплаті податків/зборів)	0	0
3	Витрати, пов'язані із веденням обліку, підготовкою та поданням звітності державним органам	0	0
4	Витрати, пов'язані з адмініструванням заходів державного нагляду (контролю): підготовка документів та супровід однієї планової перевірки — 16 год × 200 грн	3 200	16 000
5	Витрати на отримання адміністративних послуг та інших послуг	0	0

6	Витрати на оборотні активи (матеріали, канцелярські товари тощо)	0	0
7	Витрати, пов'язані із наймом додаткового персоналу	0	0
8	Інше: одноразове ознайомлення з проєктом акта — 2 год × 200 грн	400	400
9	РАЗОМ (сума рядків 1–8)	3 600	16 400
10	Кількість суб'єктів господарювання великого та середнього підприємництва, на яких буде поширено регулювання, одиниць	12	12
11	Сумарні витрати суб'єктів господарювання на виконання регулювання (рядок 9 × рядок 10)	43 200	196 800

Розрахунок здійснено на основі орієнтовних припущень: вартість 1 люд.-години роботи спеціаліста суб'єкта господарювання — 200 грн (виходячи із середньомісячної заробітної плати); середня кількість планових перевірок — не більше однієї на рік на одного суб'єкта (для високого ступеня ризику); з урахуванням диференціації періодичності та зменшення частоти перевірок у 1,5 раза для сумлінних суб'єктів фактичні витрати будуть меншими. Остаточні значення уточнюються розробником за фактичними даними.

Сумарні витрати за альтернативами	Сума витрат, гривень
Альтернатива 1: Залишення існуючої на даний момент ситуації без змін. Додаткові витрати для суб'єктів господарювання не виникають.	0,00
Альтернатива 2: Прийняття регуляторного акта. Сумарні витрати суб'єктів господарювання великого підприємництва згідно з додатком 2 до Методики (рядок 11): за перший рік / за п'ять років.	43 200 (перший рік) 196 800 (за п'ять років)
Альтернатива 3: Часткове (вибіркове) регулювання. Витрати виникають лише для охопленої частини суб'єктів (орієнтовно пропорційно кількості охоплених суб'єктів).	менше ніж за Альтернативою 2 (пропорційно охопленню)

Прийняття регуляторного акта (Альтернатива 2) спричиняє незначні витрати суб'єктів господарювання (орієнтовно 43,2 тис. грн у перший рік та 196,8 тис. грн за п'ять років на всі 12 суб'єктів), пов'язані переважно з витратами робочого часу на супровід планових перевірок. Ці витрати є мінімальними та повністю виправданими, оскільки метою регулювання є забезпечення національної та продовольчої безпеки — тобто життя, здоров'я і благополуччя як населення, так і держави в цілому, що є незрівнянно ціннішим за наведені організаційні витрати. Крім того, за рахунок диференціації періодичності та зменшення частоти перевірок у 1,5 раза для сумлінних суб'єктів реальне навантаження на бізнес зменшується порівняно з чинним станом.

IV. Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей

Рейтинг результативності (досягнення цілей під час вирішення проблеми)	Бал результативності (за чотирибальною системою оцінки)	Коментарі щодо присвоєння відповідного бала
Альтернатива 1: Залишення існуючої на даний момент ситуації без змін	1	Не вирішує проблему. Питання контролю за зберіганням стратегічних резервів залишається неврегульованим, що несе пряму загрозу національній безпеці.
Альтернатива 2: Прийняття регуляторного акта	4	Забезпечує повне досягнення цілей. Встановлює прозору періодичність планового контролю, фокусуючись на забезпеченні належної якості, збереженні та наповненні державного резерву.
Альтернатива 3: Часткове (вибіркове) регулювання	2	Вирішує проблему лише частково. Критичні аспекти (охоплення всіх категорій зберігачів, рівність умов) залишаються невирішеними, зберігається ризик втрати частини матеріальних цінностей.

Рейтинг результативності	Вигоди (підсумок)	Витрати (підсумок)	Обґрунтування відповідного місця альтернативи у рейтингу
Альтернатива 1: Залишення ситуації без змін	Відсутні. Держава не має можливості здійснювати плановий контроль. Суб'єкти перебувають у стані правової невизначеності.	Високі ризики майнових збитків. Витрати держави на поповнення або компенсацію втрачених матеріальних цінностей у разі виникнення надзвичайних ситуацій (сумарні витрати суб'єктів на перевірки — 0 грн).	1 бал. Проблема залишається невирішеною; ризик виникнення нестач створює пряму загрозу національній безпеці.
Альтернатива 2: Прийняття регуляторного акта	Максимальні. Забезпечення стабільного наповнення, збереження та належної якості продукції держрезерву. Впровадження прозорої бальної системи оцінки. Прогнозні показники: скорочення планових перевірок з 12 до 6–7 на рік; зменшення	Мінімальні часові та фінансові витрати суб'єктів (орієнтовно 43,2 тис. грн у перший рік на 12 суб'єктів). Додаткові витрати з держбюджету відсутні (адміністрування — у межах бюджетних призначень ДАУР).	4 бали. Дозволяє повністю досягти цілей регулювання, збалансувати інтереси держави та бізнесу і захистити національні інтереси.

	навантаження на сумлінних суб'єктів у 1,5 рази; очікуваний перехід частини суб'єктів до нижчого ступеня ризику.		
Альтернатива 3: Часткове регулювання	Часткові. Впорядкування контролю лише щодо окремих категорій суб'єктів; часткове зменшення навантаження.	Пропорційні охопленню; для неохоплених категорій зберігаються ризику та можливі незаплановані видатки бюджету.	2 бали. Проблему вирішено частково; зберігаються суттєві ризики та нерівність умов.

Рейтинг	Аргументи щодо переваги обраної альтернативи / причини відмови від альтернативи	Оцінка ризику зовнішніх чинників на дію запропонованого регуляторного акта
Альтернатива 1: Залишення ситуації без змін	Не будуть забезпечені необхідні умови для контролю за якістю та наявністю матеріальних цінностей у держрезерві. Це призведе до погіршення ситуації: у разі надзвичайного стану держава не зможе оперативно допомогти населенню через ризику псування чи нестачі продукції на складах.	Зовнішні чинники: епідемії, землетруси, військові дії тощо. Внутрішні чинники: неврожай тощо. За відсутності регулювання та контролю ці чинники призведуть до катастрофічних наслідків для продовольчої та національної безпеки.
Альтернатива 2: Прийняття регуляторного акта	Прийняття акта об'єднує інтереси громадян, суб'єктів господарювання та держави. Витрати на контроль повністю компенсуються якісним покращенням ситуації. Ціль — забезпечити належну якість продукції та здоров'я населення, щоб у разі настання будь-якої надзвичайної ситуації держава могла оперативно і дієво допомогти громадянам перевіреними та безпечними ресурсами.	Зовнішні чинники: епідемії, землетруси, військові дії тощо. Внутрішні чинники: неврожай тощо. Механізм мінімізації: прийняття акта є єдиним дієвим механізмом, який нівелює вплив цих ризиків через створення прогнозованого, якісного та надійного запасу державного резерву, гарантуючи захист населення.
Альтернатива 3: Часткове регулювання	Причина відмови: забезпечує лише часткове охоплення суб'єктів ризик-орієнтованим контролем, створює нерівні умови та не усуває проблему в повному обсязі.	Зберігається залишковий вплив зовнішніх та внутрішніх чинників на неохоплені

		категорії суб'єктів; механізм мінімізації ризиків реалізується не в повному обсязі.
--	--	--

Обґрунтування вибору оптимальної альтернативи.

За результатами оцінки трьох альтернатив найвищий бал результативності (4) отримала Альтернатива 2 — прийняття регуляторного акта. Альтернатива 1 (1 бал) не вирішує проблему, а Альтернатива 3 (2 бали) забезпечує лише її часткове розв'язання та створює нерівні умови для суб'єктів господарювання. Отже, саме прийняття регуляторного акта є оптимальним серед усіх розглянутих способів, оскільки повною мірою досягає визначених цілей за мінімальних витрат, охоплює всіх суб'єктів господарювання у сфері державних резервів та найкраще збалансовує інтереси держави, громадян і бізнесу.

V. Механізм та заходи, які забезпечать розв'язання визначеної проблеми

Розв'язання проблеми забезпечується шляхом запровадження переліку критеріїв, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності суб'єктами господарювання у сфері державних резервів, їх показників та кількості балів за кожним показником. Основні механізми акта — оцінювання суб'єктів за 6 вичерпними критеріями:

- 1) Вид господарської діяльності (діяльність із зберігання нафти та нафтопродуктів — 20 балів; діяльність із зберігання та складування товарів у складах-холодильниках — 15 балів; діяльність із зберігання товарів у товарних складах загального призначення, зерносховищах — 10 балів);
- 2) Строк провадження господарської діяльності (від 5 до 7 років включно — 9 балів; більше 7 років — 5 балів);
- 3) Вартість державних резервів, що зберігаються у суб'єкта господарювання (понад 100 млн грн — 15 балів; від 10 до 100 млн грн включно — 10 балів; менше 10 млн грн — 5 балів);
- 4) Види порушень суб'єктом господарювання вимог законодавства під час провадження господарської діяльності у сфері державних резервів, виявлені під час проведення планових заходів державного нагляду (контролю), здійснених протягом останніх 5 років, що передують плановому періоду (незабезпечення відповідальним зберігачем збереження матеріальних цінностей державних резервів (нестача, пошкодження або незаконне відчуження) — 31; відсутність у резерванта матеріальних цінностей державних резервів, зарезервованих згідно з договором резервування — 25; недопущення посадових осіб органу державного нагляду (контролю) до проведення заходу державного нагляду (контролю) без підстав, визначених законом — 20; порушення умов договору відповідального зберігання або договору резервування, що створює ризик втрати матеріальних цінностей державних резервів — 15; зберігання матеріальних цінностей державних резервів в умовах, що не відповідають державному контракту щодо якості або безпечності — 10; інші порушення — 5; порушень вимог законодавства у сфері державних резервів не виявлено — 0);

- 5) Кількість порушень вимог законодавства у сфері державних резервів, виявлених за результатами планових заходів державного нагляду (контролю), здійснених протягом останніх п'яти років, що передують плановому періоду (3 або більше — 10 балів; від 1 до 2 — 5 балів; не виявлено — 0);
- 6) Кількість порушень вимог законодавства у сфері державних резервів, виявлених за результатами позапланових заходів державного нагляду (контролю) за дотриманням вимог законодавства у сфері державних резервів, здійснених щодо суб'єкта господарювання протягом останніх п'яти років, що передують плановому періоду, з підстав, передбачених абзацами другим, четвертим, сьомим, восьмим частини першої статті 6 Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» (2 або більше — 10 балів; 1 порушення — 5 балів; не виявлено — 0).

Віднесення суб'єкта господарювання до високого, середнього або незначного ступеня ризику здійснюється з урахуванням суми балів, нарахованих за всіма критеріями, визначеними за такою шкалою:

- від 41 до 100 балів — до високого ступеня ризику;
- від 21 до 40 балів — до середнього ступеня ризику;
- від 0 до 20 балів — до незначного ступеня ризику.

Планові заходи державного нагляду (контролю) за дотриманням суб'єктами господарювання вимог законодавства у сфері державних резервів здійснюються з такою періодичністю:

- з високим ступенем ризику — не частіше одного разу на рік;
- із середнім ступенем ризику — не частіше одного разу на два роки;
- з незначним ступенем ризику — не частіше одного разу на три роки.

За результатами планових та позапланових заходів державного нагляду (контролю) (за наявності) протягом останніх чотирьох років для суб'єктів господарювання, які віднесені до середнього ступеня ризику, та протягом останніх шести років для суб'єктів господарювання, які віднесені до незначного ступеня ризику, у суб'єкта господарювання не виявлено суттєвих порушень вимог законодавства у сфері державних резервів, наступний плановий захід державного нагляду (контролю) щодо такого суб'єкта господарювання здійснюється не раніше ніж через період часу, встановлений для відповідного ступеня ризику, збільшений у 1,5 раза.

Це положення не застосовується до суб'єктів господарювання, віднесених до високого ступеня ризику.

VI. Оцінка виконання вимог регуляторного акта залежно від ресурсів, якими розпоряджаються органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування, фізичні та юридичні особи, які повинні проваджувати або виконувати ці вимоги

Реалізація регуляторного акта не потребує додаткових видатків з Державного бюджету України на її впровадження. Державне регулювання не передбачає утворення нового державного органу (або нового структурного підрозділу діючого органу).

Оскільки дія проєкту акта поширюється виключно на суб'єктів господарювання великого підприємництва (усі 12 суб'єктів — великі), а питома вага суб'єктів малого підприємництва (малих та мікропідприємств разом) у загальній кількості суб'єктів господарювання, на яких поширюється регулювання, становить 0 відсотків, Тест малого підприємництва (М-Тест, додаток 4 до Методики) не проводиться.

Оскільки впровадження регуляторного акта здійснюватимуть відповідальні працівники ДАУР у рамках виконання своїх обов'язків та в межах коштів, передбачених установленим фондом оплати праці, здійснено розрахунок бюджетних витрат на адміністрування регулювання для суб'єктів великого підприємництва згідно з додатком 3 до Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (далі — Методика). Ці витрати становлять поточне фінансування ДАУР з державного бюджету на наступні роки протягом дії акта і покриваються в межах наявних бюджетних призначень.

Бюджетні витрати на адміністрування регулювання для суб'єктів великого підприємництва (згідно з додатком 3 до Методики). Державний орган —
Державне агентство з управління резервами України (ДАУР)

Процедура регулювання (розрахунок на одного типового суб'єкта)	Планові витрати часу на процедуру, год	Вартість часу співробітника ДАУР, грн/год	Кількість процедур за рік	Витрати на адміністрування, грн/рік
1. Облік суб'єкта господарювання, що перебуває у сфері регулювання	1	250	12	3 000
2. Поточний контроль (планова перевірка одного суб'єкта): підготовка, проведення, оформлення результатів	40	250	6	60 000
3. Підготовка, затвердження та опрацювання акта про порушення вимог регулювання	8	250	2	4 000
4. Реалізація рішення щодо порушення вимог регулювання	6	250	2	3 000
5. Підготовка звітності за результатами регулювання	4	250	1	1 000
Разом за рік	X	X	X	71 000
Сумарно за п'ять років	X	X	X	355 000

Примітка. Розрахунок здійснено на основі орієнтовних припущень: вартість 1 люд.-години роботи спеціаліста ДАУР — 250 грн; середня кількість планових перевірок — орієнтовно 6 на рік з урахуванням диференціації періодичності за ступенями ризику та зменшення частоти перевірок у 1,5 раза для сумлінних суб'єктів. Зазначені витрати покриваються в межах

наявних бюджетних призначень ДАУР і не потребують додаткового фінансування. Остаточні значення уточнюються розробником за фактичними даними.

**Оцінка проекту акта: порівняння з витратами суб'єктів господарювання
(додаток 2) на підставі базових значень та очікуваних результатів**

Показник	До прийняття акта (базове значення)	Після прийняття акта (очікуване значення)
Кількість суб'єктів високого ступеня ризику, одиниць	не визначається (критерії відсутні); умовно всі 12 суб'єктів підлягають щорічним перевіркам	орієнтовно 3
Кількість суб'єктів середнього / незначного ступеня ризику, одиниць	не визначається	орієнтовно 5 / 4
Кількість виявлених порушень за рік, одиниць	не визначається (заходи державного нагляду(контролю) раніше не здійснювалися)	мінімальне/прагне до 0
Кількість планових перевірок за рік, одиниць	до 12 (за умови щорічної перевірки всіх суб'єктів)	орієнтовно 6–7
Витрати суб'єктів господарювання на виконання регулювання (додаток 2), грн/рік	0	43 200 (мінімальні, у межах робочого часу)
Бюджетні витрати ДАУР на адміністрування (додаток 3), грн/рік	здійснюються без правових підстав для планування	71 000 (у межах наявних бюджетних призначень)

Висновок. Реалізація регуляторного акта не потребує додаткових видатків з Державного бюджету України: адміністрування здійснюється в межах наявних бюджетних призначень ДАУР (орієнтовно 71 тис. грн на рік). Витрати суб'єктів господарювання є мінімальними (орієнтовно 43,2 тис. грн на рік на всі 12 суб'єктів) і повністю виправдані з огляду на забезпечення національної та продовольчої безпеки. Порівняння базових та очікуваних значень показує, що прийняття акта дозволяє запровадити ризик-орієнтований підхід (сфокусувати контроль на суб'єктах високого ризику), скоротити загальну кількість планових перевірок орієнтовно з 12 до 6–7 на рік та зменшити навантаження на сумлінних суб'єктів у 1,5 раза. Отже, проект акта оцінюється як економічно доцільний та ефективний.

VII. Обґрунтування запропонованого строку дії регуляторного акта

Термін дії регуляторного акта не обмежений у часі, оскільки він регулює відносини, які мають перманентний характер. Зміна терміну дії регуляторного акта можлива в разі зміни правових актів, на вимогах яких базується проект регуляторного акта.

Термін набрання чинності регуляторним актом — з дня його офіційного опублікування. Зміна строку дії можлива в разі зміни законодавчих актів, на виконання яких розроблений цей проєкт акта.

VIII. Визначення показників результативності дії регуляторного акта

Показниками результативності регуляторного акта (відповідно до пункту 10 Методики) є:

- розмір надходжень до державного та місцевих бюджетів і державних цільових фондів, пов'язаних з дією акта, — надходжень не передбачається;
- кількість суб'єктів господарювання, на яких поширюватиметься дія акта, — 12;
- розмір коштів і час, що витрачатимуться суб'єктами господарювання, пов'язаними з виконанням вимог акта, — орієнтовно 43,2 тис. грн на рік на 12 суб'єктів (у середньому близько 18 год робочого часу на одного суб'єкта на рік згідно з додатком 2 до Методики);
- рівень поінформованості суб'єктів господарювання з основних положень акта — високий (проєкт акта оприлюднюється на офіційному вебсайті ДАУР у встановленому законодавством порядку).

Додатковими показниками результативності регуляторного акта є:

- кількість проведених заходів державного нагляду (контролю) ДАУР;
- кількість відповідальних зберігачів та резервантів, віднесених до високого, середнього або незначного ступеня ризику у сфері державних резервів, з урахуванням суми балів, нарахованих за всіма критеріями;
- періодичність проведення планових заходів державного нагляду (контролю) з урахуванням кількісних і якісних показників (характеристик) господарської діяльності суб'єктів господарювання;
- кількість скарг/звернень суб'єктів господарювання, пов'язаних із дією регуляторного акта.

Дія регуляторного акта поширюється на всі суб'єкти господарювання у сфері державних резервів.

З метою забезпечення високого рівня поінформованості суб'єктів господарювання щодо основних положень цього акта Державним агентством з управління резервами України забезпечено оприлюднення його у встановленому законодавством порядку на офіційному вебсайті ДАУР.

IX. Визначення заходів, за допомогою яких здійснюватиметься відстеження результативності дії регуляторного акта

Відповідно до законодавства здійснюється базове, повторне та періодичне відстеження результативності регуляторного акта у строки, встановлені статтею 10 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності».

Базове відстеження результативності регуляторного акта буде здійснено через рік після набрання чинності цим регуляторним актом (орієнтовно у другому кварталі 2027 року).

Повторне відстеження здійснюватиметься через рік після проведення заходів з базового відстеження, але не пізніше двох років з дня набрання чинності цим актом (орієнтовно у другому кварталі 2028 року).

Періодичне відстеження результативності регуляторного акта здійснюватиметься через кожні три роки, починаючи з дня виконання заходів із повторного відстеження.

Відстеження результативності здійснюється статистичним методом на основі даних ДАУР щодо кількості суб'єктів за ступенями ризику, кількості проведених планових заходів державного нагляду (контролю), кількості виявлених порушень та кількості звернень суб'єктів господарювання.

У разі виявлення під час здійснення заходів з відстеження результативності не врегульованих та проблемних питань, вони будуть вирішуватися шляхом внесення відповідних змін до регуляторного акта.

_____ 2026 року